

[Conrad Kofod.]

kunne så spørge, om det overvejes at stille hen imod et vist antal stillinger, idet merudgiften ved den foreslåede ordning derved vil blive mindre. For staten drejer det sig jo om en årlig merudgift på 550 000 kr., for amtskommunerne om 200 000 kr. og for købstadkommunerne om 20 000 kr. under forudsætning af, at antallet af stillinger er som nu.

Formålet må være at give distriktsjordemødrene rimelige eksistensvilkår, og vi er fra mit partis side venlig stemt over for forslaget og kan medvirke ved den videre behandling.

Erna Sørensen: Også det konservative folkeparti finder det ganske naturligt, at man, når distriktsjordemødrene er blevet tjenestemænd, giver dem en lønregulering i overensstemmelse med de ændringer, der er sket for andre tjenestemænd.

Det forekommer mig, at vi har fået ret mange oplysninger i bemærkningerne til lovforslaget, men at det alligevel vil være rimeligt, at vi i et udvalg ser på de enkelte bestemmelser. I så henseende tænker jeg bl. a. på dette med de private indtægter, som skal supplere indtægten, så at man kommer op på en samlet indtægt, som svarer til lønnen i 13. lønningsklasse. Jeg ved godt, at dette lovforslag ikke indeholder noget om, hvor meget der skal betales til jordemoderen for en fødsel — det findes i loven om jordemodervæsenet og bekendtgørelsen af den 20. marts 1954 — men distriktsjordemødrene beregner jo det honorar, de får ved „private“ fødsler, på samme måde. Jeg vil gerne i det kommende udvalg rejse den tanke, om det egentlig er en rigtig måde at aflønne på. Det forekommer mig at være ret usædvanligt, at man skal komme med sin skattebillet, for at jordemoderen kan beregne, hvor meget hun skal have i honorar. De fleste har dog en overenskomst eller en vedtægt, der fastsætter, at man må få så og så meget for sit arbejde, og det reguleres efter prisniveauet. Det gør man altså ikke for distriktsjordemødre, og det forekommer mig at være en mærkelig ordning, som jeg i og for sig godt kunne tænke mig blev ændret, så at de fik honorar efter bestemte takster ligesom læger, sagførere, sygeplejersker o. s. v.

Dette vil jeg mene at vi naturligt kan drøfte i det udvalg, som bliver nedsat, og dèr vil jeg altså forbeholde mig min stilling til de forskellige spørgsmål, f. eks. om det vil være rigtigt at sætte distriktsjordemødrene i 13. lønningsklasse.

Der er også spørgsmålet om det meget øgede fradrag for bolig, der jo også vil være af betydning ved udregningen af den årlige løn. Jeg ser, at det i virkeligheden er kommunerne, der kommer til at tjene på denne forhøjelse, medens jordemødrene kun får en forholdsvis ringe forøgelse af fortjenesten, når man tager i betragtning, at deres pensionsbidrag bliver større, og at de skal betale en husleje på 1 200 kr. for den bolig, de sættes ind i, som de i de fleste tilfælde ikke selv kan vælge, og hvis egentlige værdi de ikke selv kan regne ud.

I øvrigt giver vi tilslutning til, at man regulerer distriktsjordemødrenes lønninger, således som man har gjort det for de andre tjenestemandsgrepper.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det foreliggende lovforslag må ses som en konsekvens af den nye tjenestemandslø. Det er helt i sin orden, at man også regulerer distriktsjordemødrenes lønninger. Jeg tilsiger på mit partis vegne en velvillig behandling af lovforslaget. Vi er også interesseret i at se på enkeltheder i udvalget og specielt få nærmere oplysninger om, hvorvidt 13. lønningsklasse er den helt rigtige lønningsklasse i dette tilfælde.

Ayoë Herbøl: Da retsforbundets ordfører ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på hans vegne udtale, at vi fra retsforbundets side kan tilsige støtte til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Vi står her atter over for en følgelov af lønningsloven, en af de mange, som vi har haft til behandling i den sidste tid, en konsekvens, som bringer lønningsudgifterne op i et helt andet niveau, end man havde tænkt sig ved selve hovedlovens gennemførelse. Mon ikke de betænkeligheder, som vi fra vor side gav udtryk for, efterhånden er begyndt at brede sig til videre kredse i det høje ting? Det ville i hvert fald være rimeligt. Nu er det imidlertid ikke distriktsjordemødrene, vi kan laste for denne afgørelse. De har et lige så rimeligt krav på at få revideret deres lønninger som andre